

IZBRANE PESMI ZA RPP 2015

NOVICA NOVAKOVIĆ

Krog na vodi

(za ženski vokal)

vihrajo zastave,
bele in plave,
mesto se zbuja,
tukaj sem tuja

modre, rumene,
rjave, zelene,
vmes je sivina,
vmes je tišina

krog na vodi in ni ga več, ni ga več,
krog na vodi, nikdar več

kot polje široko,
kot morje globoko,
hladna je cesta,
ki vodi iz mesta

brez table in krede,
prazne besede,
stare obljube,
zame, za druge

krog na vodi in ni ga več, ni ga več,
krog na vodi, nikdar več

vihrajo zastave, bele in plave,
mesto se manjša, cesta se tanjša

rdeče, rumene, rjave, zelene,
vmes je sivina, vmes je tišina

FRANJO FRANČIČ

V prvi vrsti gredo naši

Povej povej mi, kako živiš,
kam hodiš, s kom spiš,
povej, povej mi, koga voliš ti,
da pač vemo od koga si?!

Če ti si naš, naš, naš,
potem lahko vse imaš, imaš,
če pa si od njih, od njih,
težke batine lahko dobiš, dobiš!

Resnica lahko samo ena,
naša in druga nobena,
za prijatelje, se tudi prilagodi,
za naše sovražnike pa je ni, ni!

Desna, desna leva, leva desna,
bodi naš, naš in ne šleva,
črno belo, črno bela,
naša vojska veselo prepeva:
povej, povej mi, kako živiš, kam hodiš in s kom spiš...

DARINKA SLANOVEC

Čigavo je

Skoz okno se vidijo gore,
prekrite s snegom.

Čigavo je okno?
Čigave so gore?

V belo obzorje mežika belo oko,
ki neusmiljeno raste.

Čigavo je obzorje?
Čigavo je oko?

V belem vesolju je črna votlina,
mrtvo srce.

Čigavo je srce?
Čigava je smrt?

REZKA KANZIAN (iz pesniške zbirke »Krivopetnica«)

VIII

lepo pozdravljeni
spoštovani

šlabedrači
ničvredni berači

napihnjene bebeci
malomeščanski tepci

lepo pozdravljeni
spoštovani

goljufi priganjači
prebrisani čvekači

bogataši prefukani
brezdelneži presukani

norci in čudaki
razvratni bedaki

lepo pozdravljeni
spoštovani

spridni jemalci
zviti pasjeglavci

častihlepni lizniki
in potuhnjeni služabniki

mi smo mi
smo grabežljive zveri

zakaj dvigovati prah
za malenkosti

spoštovani

pokrovitelji
zagovorniki
in pobudniki

hvala vam

ZLATKO KRALJIĆ

Marica

parkirala je pred sparom
voziček si je vzela
in v gneči zapela

brrrr, brrrr, dirkajo vozički
brrrr, brrrr, brnijo blagajne
brrrr, brrrr, cingljajo evrčki

mali orgazem je doživela
potem pa onemela
pred ceno sparovih piščancev

brrrr, brrrr, dirkajo vozički
brrrr, brrrr, brnijo blagajne
brrrr, brrrr, cingljajo evrčki

parkirala je pred sparom
in sinka pozabila
na zadnjem sedežu ga je pustila

brrrr, brrrr, dirkajo vozički
brrrr, brrrr, brnijo blagajne
brrrr, brrrr, cingljajo evrčki

orgazem je doživela
potem pa onemela
pred ceno sparovih sirov

brrrr, brrrr, dirkajo vozički
brrrr, brrrr, brnijo blagajne
brrrr, brrrr, cingljajo evrčki

sinka je pustila
in je umrl
pred tem pa se je zadril

brrrr, brrrr, dirkajo vozički
brrrr, brrrr, brnijo blagajne
brrrr, brrrr, cingljajo evrčki

ZLATKO KRALJIĆ

Zajebancija

pridigar s prižnice nagovarja
dajte denar za novi oltar.

Jezus s križa odkimava
to vas on zajebava.

pridigar s prižnice nagovarja
dajte denar za novi talar.

Jezus s križa odkimava
to vas on zajebava
dajte denar za lačne otroke,
za siromake sloke, nove oboke,
za pozlate, marmor, novi zvonik.

Jezus s križa odkimava
to vas on zajebava
novi avto, mlado gospodinjo,
jahto, ubogo novo streho,
mojo pomočnico Švedinjo.

Jezus s križa odkimava
to vas on zajebava
dajte denar za zlati oltar,
dajte denar za zlati talar,
grehi bodo odpuščeni,
v črno zemljo za večno
zakopani,

grehi bodo prečrtani,
z božjo radirko za večno
zradirani,
dajte denar za zlati oltar.
v zemljo zakopani,
z radirko zradirani.

Jezus s križa odkimava,
to vas on zajebava.

PETER SEMOLIČ

Obraz v ogledalu

po Henriju Michauxu

Zaman. Zaman so bili vsi pobegi. Zaman. Zaman je bilo nastavljanje obraza soncu, atlantskim vetrovom. Zaman. Zaman so bila potovanja po zemljepisnih širinah. Zaman. Zaman je bil trening mišic. Zaman branje knjig. Zaman.

Zaman je bilo vse to in še kaj drugega. Zaman. Vse zaman. Vse je bilo že vnaprej določeno. Vse zapisano. Vse. Ne v božjem načrtu. Ne v kulturnem backgroundu. Ne. V kosteh. V dvojni vijačnici. V genih. V kosteh. V kosteh,

ki napenjajo kožo lic. Ki modelirajo obrazne poteze. Ki sledijo skrivnemu zapisu. Ki sledijo najvišjemu ukazu. Proti kateremu je vsak upor zaman. Vse zaman. Zaman

je bilo opraviti to pot na konec starega sveta. Zaman. Wild Heaven Hostel. Achill Island. Brijem se. V ogledalu se mi izpod teden dni stare brade lušči očetov obraz.

Fužine, 19. avgust 1998

besedilo: DANI BEDRAČ
izvajalec: SIMONA&STRANCI

Divje meso

intro: 2x D, A7sus4, D9 (solo e, f, e, d)

D **A7sus4**
raste oj raste
C **D**
mi divje meso
C **G** **D**
oj divje meso

na ganku je krsta
v krsti telo
v krsti telo

*

raste oj raste
mi glogov grm
oj glogov grm

na nebu so ptiči
v srcu je trn
v srcu je trn

*

raste oj raste
mi majhen otrok
oj majhen otrok

nima telesa
ne prstov ne rok
ne prstov ne rok

-> solo = intro

raste oj raste
mi divji osat
oj divji osat

na polju je hiša
brez oken brez vrat
brez oken brez vrat

*

raste oj raste
mi divje meso
oj divje meso

nad mano ugaša
brezbrižno nebo
brezbrižno nebo

ERIKA VOUK

Balada za ciganski nož

Danes plačam zlat denar
tému, ki bo snubil,
Ki bo v noči zrelih trav
moje konje ljubil.

Trave so na rešnjo noč
smrtno polne strupa.
Danes plačam zlat denar
za nož v srce obupa.

Mrzel nož
v pesti mož,
razčutenih in smelih.
Z desno sunek,
v levi zlat
trikrat spraznjen kelih.

ERIKA VOUK

Galjot

Dokazov ne zmanjka,
ugovora ni,
obsodba : galeja
do konca poti.

Na hrbtih galjotskih
izpisano z bičem:
v imenu zakona in reda
izničen.

Galeja za okna
v noč razsvetljena.
Galeja za pota
v ris zamejena.
Galeja za vse,
ki niso pristali,
galeja za tiho
klanje živali.

GREGOR GREŠAK

Idila

V moji vasici
diši po prasici.
V mojem becirku
diši po ocvirku
V moji soseski sosedje so fletni,
so krave v hlevu in kužki na ketni.
V moji vasici veljam za čudaka,
ker paše mi le zelenjavna omaka.

GREGOR GREŠAK

Bog sem!

Brezbrižen do vaših smrtnih usod
se smejem vašim ožganim podplatom,
oguljenim parkljem pribitim na pod,
obrazom, debelo namazanim z blatom.

Nočem molitev, oboževanja,
petja, postenja in verovanja.
Svoje verige si snemite sami!
Kakor vam ljubo, si ustvarite raj.
Ne moledujte me, nisem med vami,
snujem že nov začetek in kraj.

MAJA GAL ŠTROMAR

Včasih
bi
odišavila
moj dan
v čas, ki pravim mu
Ko bom velika.
In dala bi se vam
speljati
na tisto stran,
kjer luč utripa
Pot napačna.
(O nalašč,
kako nalašč!)
Kot za stavo
bi pognala se
v legla,
kjer kače
se levijo
in
včasih,
obglavljena,
bi zlezla
v jalovost brloga.
Obleko lepljivih smol
in nečimrne pozabe
bi oblekla,
in mokra do kolen,
v škorenjcih cvetočih,
raztresla v neznano moje vse,
kar me v zasidranost določa.

(O vem,
saj vem!)

Bil je tren,
tren ognja
in spozabe.

V vršičku
cipresinega plesa
ritem tramontane.

MAJA MILOŠEVIĆ

Luna je ista

Pa saj luna je ista,
luna je ista kot bila je nekoč.
Le midva drugačna,
le midva sva lačna,
le midva brezupno strmiva v nebo.
Gledam tvoje solzne oči,
rad bi ti pomagal,
pa ne zmorem,
rad bi te nahranil,
pa nimam...
Vse bi dal.
Raztrgal bi si kožo,
razparal srce,
prodal bi se kot kurba za par fičnikov,
le da bi,
le da bi ti bila srečna.
Ne glej je!
Luna ni kriva,
ona bo tam tudi ko naju ne bo.
Luna je ista kot bila je nekoč,
le midva drugačna,
le midva sva lačna,
le midva brezupno strmiva v nebo.

JOŽE KOS SINE

Dopolnjevanja

Ti si veter,
jaz sem zemlja,
ti si ptica,
jaz drevo.

Blesk na vodi,
zrno v struji,
zrenje z vrha
vse do dna.

Tvoja preja –
vznik pomladi,
moja trajnost –
jata kril.

JOŽE KOS SINE

Himna dobremu

O, zjasni se poljana, mehko zapoj,
o, zbistri se planjava, modro zasnuj,
ker vzpenjam nate se, prost vseh besed,
ker vstopam vate, svet, lahek kot cvet.

O, človek ti begoten, v molku postoj,
o, sokol ti v iskanju, zračen miruj,
ker rosa čuti, ve, da je pomlad,
ker srne sanjajo v noči ta slad,
ker rože sijejo, up jim dehti,
ker veter žene, kar v zrenju zveni.

O, bitja vsa brsteča, pojte si zdaj,
o, stvarstvo vso brezdanje, širi se v dalj,
ker sonce v nas žari, vstaja uvid,
ker zvezde nosijo svetel sprevid.

O, enost ti čarobna, zlij se čez svet,
o, dvojnost ti hlepeča, spoji se v splet,
ker blagost pluje, gre, k cilju naprej,
ker srca bijejo, ženejo rej,
ker dlan drži za dlan, čvrsto toplo,
ker žitje vre v objem, zvesto lepo.

MARKO SKOK - MEZOPOTAMSKY

Verus amicus

Prilezel si k meni
brez stopal,
bilo je samoumevno,
da sem ti dal svoja
in nisi rekel hvala.

Pomahal si mi
brez dlani,
bilo je samoumevno,
da sem ti dal svoje
in nisi rekel hvala.

Zazrl si se vame
brez oči,
bilo je samoumevno,
da sem ti dal svoje
in nisi rekel hvala.

Ogovoril si me
brez ust,
bilo je samoumevno,
da sem ti dal svoja
in nisi rekel hvala.

Odjeknil si vame
brez srca,
bilo je samoumevno,
da sem ti dal svoje
in nisi rekel hvala.

Zdaj ne prideš več,
kar je samoumevno,
v duši mi doni pesem,
ki je nihče ne mara.

BREDA SLAVINEC

Eni znajo

Eni znajo do pozne starosti hrepeneti
drugi znajo obrniti življenje da je prav
tretji znajo vztrajati brez smisla
četrti znajo meriti vatle
peti se stenoirajo v edini disciplini
šestim se srca odklenejo na šifre
sedmim samo življenje daje prav.

ANA PORENTA

Prisegam

prisegam
na ogenj in dim
na javno razsvetljavo
na luknje v asfaltu
na podrto ograjo
na parkiran kombi
na skrito orožje
na dvignjene zapornice
na cerkvene zvonove
na tovorni vlak
na klic k molitvi
na zibelke in fotelje
na polmesec in križ
na obrezan sadovnjak
na turbe in spovednice
na izginulne strehe
na skrita grobišča
na pesek v očeh
na politične pamflete
na razkroj
na samostansko pivnico
na baščaršijo
na kahvo
na svetleče rute
na mrzla lica
na čevape v pol lepinje
na težke korake
na kričeče zanamce
na mestne taksije
na shod jehovovih prič
na podaljševalnico nohtov
na dvorišče begove džamije
na zelene griče
na sevdalinke
na golobe in vodnjak
na most čez Miljacko
na krizno žarišče
na rahel mrak
na miroljubne filme
na vojne filme
na knjige iz diaspore
na preživele pesnike
na kolateralno škodo
na vaško stražo

da sem videla goreti srce

VINKO MÖDERNDORFER

Vse je narobe

vse je narobe
blebetači blebetajo
tepci čvekajo najraje
za nas pa ostanejo
samo še črne saje
samo še črne saje

vse je narobe
tisti ki kar naprej dela
ga sreča nima več rada
tisti ki kar naprej krade
nam neprestano vlada
nam neprestano vlada

vse je narobe
blebetači blebetajo
tepci čvekajo najraje
ti pa si zares odšla
še preden dobro si prišla
še preden dobro si prišla

vse je narobe
res čisto nič nisem kriv
nisem kriv da sem se rodil
nisem kriv da sem še živ
svet bom preklel in ga razbil
svet bom preklel in ga razbil

VINKO MÖDERNDORFER

Roke za objem

roke dvignjene roke odprte
roke ki visijo s praga
roke ki stisnejo roke zadrte

roke ki lovijo poljube kot metulje
roke na tvojem boku
roke padajoč v čistem loku

roke v pesti roke v krču
stisnjene ob glavi
odhajajoč s pozdravi

roke v objemu roke v udarcu
roke na skodelici kave
roke na klancu

roke na sprožilcu na ledolomilcu
roke za naše otroke
aplavz kot roke ob roke

kadar letijo da dohitijo
roke mahajoč za vlakom
roke hlastajoč za zrakom

roke na razstavi na zastavi
roke na pogrebu
visoko zgoraj ob galebu

roke lačne roke site
roke umazane roke umite
roke lažnive goljufive

roke pripravljene za na pot
roke kamorkoli grem
so samo roke za objem

LIDIJA BREZAVŠČEK

Pogodba z Ničem

Včasih zamežika silnica spomina,
tam, kjer ost si brusi topa bolečina.
Se tedaj uprejo misli, v kotu zbrane,
pljunejo na kamen biti tlakovane.
Brezna se odprejo, tista, brez izhoda,
in ko padeš noter, si le epizoda
neke mrke slike, ki ne kaže zgodbe,
ampak le osnutke sklenjene pogodbe
(ki nastaja stalno, pa čeprav ne gledaš,
ker mižiš brezglasno, v verzih Nič prepredaš).
Beli list iz roke v roko se podaja
kot podlaga smisla, ki ti dih prodaja,
prazen in poltrhel smerokaz do hiše,
do katere smrt ti puščico zariše.

LUKA VASLE

Sreča

Sem nekega dne v nebo se ozrl,
pogled sem v ptico nad sabo uprl,
nad mano svileni so krila zaplala
in hip je zatem se v oko mi posrala.

Me smeh ni popadel ne solze oblile
in niso prevele morilske me sile -
le puščica sreče zadene v srce me,
ker noji z letenjem imajo probleme.

SARA ŠPELEC

Pot rdeče kapice

Odšla je od doma pod kapo rdečo ...
A misli, da gozd
ji pričaral bo srečo?
Da nanjo v grmovju
nihče ne preži?
Povsod volčjih jagod krvave sledi ...

Obrni se v drugo smer,
Kapica draga!
Ko hiška bo blizu,
ti nič ne pomaga:
iz dimnika babica se že kadi –
če greš po tej poti,
naslednja boš ti!

A Kapica jagode mirno nabira
pa zraven se volku poredno smehlja –
ta k sebi jo stisne, da komaj še diha,
pa vpraša, če jagode svoje mu da.

Leži, leži v hišici
(nič več rdeča),
težko se premika
(visoko noseča).
Razmišlja:
»Le kaj bo z menoj ... kaj sledi?«
Če greš po tej poti,
naslednja boš ti ...

ALENKA KVEDER

Spirala

po pisti
do zelene zavisti
po presti
do kratke povesti

od zvezd
do morja
celo do sredogorja

s slino
z otrdlino
od cvetja
do vmednožjevzetja

polziš
gomaziš

za udobje
za mlečnozobje
za polčas
za novo gaz

vse dokler od sonca
ne pade kamen

amen

MATEJ KREVS

Jest sm bil že vsepovsod

Ko vandral sm po makadamu pr Horjul,
mi vstavu je en kmet pa reku: "Not se vštul!"
usedu sem se v traktor, pa sva šla k šnel,
kadir se je za nama, kt d`b` se kej vnel,

pa me je vprašal, kam jo maham in odkod
in še, a sploh sem kje prahu že vidu tolk,
pa sem mu djal: "Lej, jest sem bil že vsepovsod;
sem bil v Dob, sem bil v Log, pa v Škofji Lok

sem bil pr Crngrob, v Beč sem bil, v Snuvik,
pa v Fukovcih in v Šlatovcih, sem bil v Goric,
na Oljski gor sem bil, v Jeruzalem, na Križ,

sem v Peklu se mudil, zavil tja v Paradiž,
v Zaklanc, v Krvavi Peč sem bil že jest, morile,
prahu sem cestnega požrl za kubik!

KARMEN VIDMAR

Prečkam čas

Noč na cesti objema tema
Luč oklepa svetlobo
Nemir naskakujejo konji
V vsemirju sveta se izgubljam
Svoboda
Ljubezen
Vesolje se pelje z mano

Stisnem pedal
Za boleč trenutek časa
Med vetrom brez imena
Širjave in puščave
Občutkov ki razcvetijo
Svoboda
Ljubezen
Vesolje se pelje z mano

Počasi ti rastejo peruti
In spremeniš se v ptico
Čim bolj hočeš
Postati nekdo drug
Tem bolj odkriješ sebe
Svoboda
Ljubezen
Vesolje se pelje z mano

KLAVDIJA KIA ZBIČAJNIK

Redko dotalno uokvirjena

Včasih, ko malce potonem,
tudi ko skrenem s poti,
takrat zloščiš mi krila,
v mir me spustijo tvoje oči.

Včasih, ko malce prehitvam,
ko trmasto protestiram
in tvoj čut znerviram,
ustavijo me tvoje dlani.

Včasih, ko preskakujem koze,
nastavljam se strahu groze,
skoraj teptam ustvarjalnost,
nežno in tiho obmolkneš mi.

Včasih, ko mislim, da veš,
da skozi moje misli greš,
potuješ po labirintih strasti,
božaš in objemaš moje skrbi.

Včasih, ko razdiram figure,
se oklepam stare strukture,
dvom mi razjeda možgane,
takrat stojiš zazrt vame.

Včasih, ko preveč upam,
ko idealnim stvarjem le zaupam,
žmurim skozi trepalnice, vase kričim,
takrat v tvojih nežnostih zaspim.

MIOMIRA ŠEGINA

Kurja izštevanka

Ena luknja, dva ministra,
prvi koplje, drug' zasipa.
Slepa kura zrno najde –
kikiriki, kokodajsa
s petelinom se pokavsja,
njemu zrno, njej pa jajca.
Ena riba, dva mornarja,
en jo kuha, drug jo peče,
k tretjemu pa brž uteče.
Slepa kura zrno najde,
kikiriki, kokodajsa
za moža vzame bajsa,
cel svet je kuderlajsa.
Ena juha zdaj se kuha,
Janez meša in pokuša,
Fani mora doma bit'
In otrokom rite mit'.
Slepa kura zlato išče,
Gnoj zamenja za smetišče,
Le prrrrr, le mrnjauuu tiho prede,
Po francosko zdaj se vede.

Ena kuga je zadela
Dva ministra, dva mornarja,
Slepo kuro, eno miš,
glava-roka,
pika-poka -
Ti loviš!

IVAN DOBNIK

MISLIM na veter.

Mislím na mačko, ki domuje

za rumenimi očmi. Mislím
na igrišča kitov. Mislím

na planet, na njegov obok,
na tigrast zvok mirnih gora.

Na linijo tvojega prožnega telesa.

IVAN DOBNIK

DRSI čas.
Gola koža.

Čas.

Dišiš po mahu
(puhu na breskvah),

se slačiš,
si bosa,

v rosi
moja,

tudi zdaj,
daleč proč.

VIDA MOKRIN PAUER

S SLADKIM SMISLOM POŽELENJA

Po zunanjem krogu
našega štadiona
teče zoprna Zamera,
ki se kar naprej nazaj ozira.

Ko me piči,
da tečem za njo,
jo z vodno pištolco
špricnem v tretje oko.

Z grenkim nasmehom,
s kislim pogledom
pokaže zverinske zobe,
ki pa mene zanimajo ne, ne ne ne ne.

**O, naj Zamera, o, naj Zamera
kar sâmo sêbe kritizira.**

**Jaz pa se ustavim!
In z jahto se v užitek odpravim.**

**Po obisku slaščičarne,
se k meni prileže Odpuščanje.**

Odpuščanje ovohhhava me:
Mmmm, pojedla slastne si tortice,
ljubim te, ljubiš me,
zunaj in znotraj vso vso vso vso
poližžžemmm te z lačno strastjo.

In ko z Odpuščanjem se spojiva,
s sladkim smislom Poželenja
se še stopiva
v živo jezerce izliva.

Pesniki za rokerje

Na tokratni razpis za projekt Rokerji pojejo pesnike se je oglasilo 53 pesnikov in pesnic, ki so poslali 258 pesmi. Izbranih je 32 pesmi 26-tih avtorjev, torej pri šestih tudi po dve pesmi. Nekaj avtorjem se pozna da se kar znajdejo na tem področju in so poslali že zelo dodelane pesmi za uglasbitev – ritem, rime, refreni ... Prispelo je seveda tudi kar nekaj pesmi, ki niso prišle v ožji izbor, so pa morda primerne za uglasbitev pri osebnem sodelovanju pesnikov/pesnic in glasbenikov po njihovi meri in izbiri.

Na potezi so torej rokerji.

Željko Perović